

גליון מס' 1686 * י"ז באדר ב' תש"ס * 24 במרץ 2000 * כפר הנשיא

הכסף
יוצר חברויות לא אמיתיות.
ועוד יותר
הכסף
הורס חברויות אמיתיות.
זו אחת האמיתות החשובות
שכדאי לדעת על
קסם הכסף
וגם על
כסף הכסף

מתוך "המילים של החיים" - חיים מלמד

* * * * *

הגשם לא מאכזב אף פעם. גם אם החזאים משוכנעים לחלוטין שהשנה, מכל השנים שהיו ויהיו, יתפתחו תנאי שרב בפורים, בא הגשם ומוכיח להם מי כאן הבוס והקובע. אז גם השנה - נכון - ירד גשם בפורים. עשה הפוגה קצרה בכדי שילדי הגיל הרך יצליחו להגיע לבתי ההורים על מנת לחלק משלוחי מנות ואז חזר ופרץ בעוז. את הגשם תן רק בעיתו....

וגם דברי, מופיע כהרגלו על מנת לעזור לכם ולנו להעביר את סוף השבוע בקריאה על מה, על מי ואיך. והשבוע, צילה מחלקת צלשי"ם, שריטה פונה במכתב לחברי הקהילה וקולין נותן הסברים לגבי נושא הקרקעות שלנו. לדודיק יש מה להגיד על ההתנצחויות ב'דברי', הלין מדווחת ממועדון 'גיל הזהב' ואורית דניסמן מספרת לנו על תכניות החודש לגבי 'הורות האתגר'. ג'קי מוסיף להקשות מעל דפי העלון ולסיום מאמר שכתב אורי כהנא ז"ל לעלון בית העמק ובמסר ע"י אורית.

פורים שמח לכולנו, בואו למסיבה, תהיה שם חגיגה, כי יום שישי את יודעת, יש בעיר מסיבה....

שבת שלום ומבורך - דליה - בשם המערכת

בקשה מהמערכת:

בשבוע הבא עלינו לטובה, אנו מבקשות להביא את הכתבות (במיוחד הארוכות שביניהן) עד יום שני בערב, עקב יציאתה של דורית (המדפיסה) לחופשה. חברים שמדפיסים כתבות בעצמם, מתבקשים בנוסף לכתבה, להעלותה גם על דיסקט מאחר ודוד אלמן שולח את 'דברי' לבנינו בחו"ל דרך ה-E. MAIL.

תודה ושבוע טוב

ימי הולדת:-

27/3	רחל אבידור דותן מעין אורי פרנק-שושני (נכדה - פרנק)
28/3	בטי עדר עפר פרנק ענת ניצן (נכדה) נריה אגם איל איסטון (נכד) הראל-יוסף מרום
29/3	ג'ק בן נתן צפורה סמברה ניל שרקי שונטל בסו קירי איסטון (נכדה)
30/3	פנינה גולן צילה בן רשף פרנק וולאר
31/1	טרי לפינג דליה בוסקילה אילה אדלשטיין פלא בן דוד
1/4	מיכאל כהן עדן מדר (נכד)

ימי נישואין:-

27/3	רותי וגדי עמית שושנה ולני יודאיקין
29/3	בת שבע ומרקי מרקוסון
30/3	סנדרה ונאור מסר

✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱

חג פורים, חג פורים חג גדול ל... עסקים...
הילדים בוחרים והחנויות חוגגות על חשבוננו, ובכל זאת לכולם חם בלב, מסיבות
וממתקים בשפע, וגם כאן בקבוצתנו שעל הגבעה חגגו כל אחד בדרכו את החג.
ילדי הגיל הרך הסתובבו מחופשים בתחפושות צבעוניות מופלאות וחילקו משלוחי
מנות לבתי ההורים וההתרגשותו היתה בעיצומה.

ביום ג' בערב נתנו בטוי לכל הכשרונות הצעירים שלהם, ילדי התלתונים שלנו שפצחו בהצגה לכבוד פורים ולאחר מכן המשיכו לפצוח אך הפעם בריקודים.

האפיפיור הגיע לבקור בארץ, למי שעוד לא ידע...

לפניו, הגיעו לקבוק, במסגרת בית ראשון במולדת, שתי משפחות חדשות: משי' מרושקו עם ילדה בת 3 וחצי, ומשי' קסטקין עם בן בן 13. נאחל להם קליטה מהירה ומוצלחת.

מחדר האוכל מוסרים שסוף סוף (רגע לפני שאבלין חוזרת מאוסטרליה הרחוקה) נוספו לצוות שני מתנדבים חדשים שגם נחמדים וגם יודעים לעבוד...

האפיפיור בארץ.

ארי' ש' מוסרת שיש אקשן בחינוך הבלתי פורמלי ובגני הילדים לכבוד פורים, ושזה אחלה חופש שבעולם.

נבחרת הרוגבי של הגליל העליון (עם מבחר נציגים מאיכות א' א' משלנו), נצחה השבת במשחק האחרון לעונה, נצחון מבריק ומזהיר: נבחרת הבוגרים נצחה 31-0, ונבחרת הנוער נצחה 47-3, כל הכבוד למנצחים...

ביום ד' האולפן, בארגונה ונצחה של אופירה ו', יצא למחלקת הילדים בבית החולים ע"ש רבקה זיו, לחלק משלוח מנות לילדים המאושפזים שם. אני זוכרת שאנחנו עשינו את זה כחלק ממסכת המצוות בשנת בר המצווה ומה זה התפדחנו...

האפיפיור הגיע לבקור בארץ הקודש.

איתן ג' מוסר שלכבוד בקורו של רם-המעלה, הר האושר עבר שיפוצים נרחבים שלא ידע כמותם זה אלפיים שנה. החברה להגנת הטבע נזדעקה ואצה לנסות ולהציל את הטבע מן האפיפיור.

בסכומי של ענין, סוכם סיכום מסכם ומוסכם כי עם עזיבתו של יוחנן פאולוס את האזור, יוחזר גם השקט והמראה המקורי למקום, ומרבדי הפרחים שוב יקשטו בסגוניות את ההר, וישבו עכברים, חולדות, צרצרים וג'קים לגבולם.

לאחר 15 שנות בדידות וחשיפה הוקמה סוף סוף גדר אלקטרונית סביב משק הילדים. האם יש קשר לבקור האפיפיור או שמא חג הקורבן שחל בשבוע שעבר קצת זרז את העניינים?

כך או כך, זוהי פעולה מבורכת, וכל הכבוד לאלה שהמשיכו ולא התייאשו.

מסורת משלוח המנות עדיין נמשכת בקבוצנו.

כן, גם השנה התארגנה, בנצחה של קטיה ש' קבוצת אנשים (בעיקר ותיקים) שלא אמרו נואש.

אומרים שההדים היו מאד חיוביים ושההתרגשות, עם קבלת משלוחי המנות השונים, היתה רבה.

הדולר פחת

האפיפיור נחת

הסמרטוט נסחט

כי יש לנו רק ארץ אחת.

שבת שלום ומבורך - דליה ב'.

* * * * *

מי שמעוניין לקבל חיסון נגד הפטיטיס A, מתבקש להודיע במרפאה עד יום ראשון
26.3.00.
ניתן להשיג אינפורמציה נוספת לגבי החיסון אצלנו.

צוות המרפאה

לששון וחרלוטה
לאנה ויואל
לבית-שבע ומרקי
ולכל המשפחה
עם הולדת
הבן - האח - הנכד.

אינטרנט בכפר

מה על הכוונת?
לאחר התחלה מהירה למדי של המערכת בכפר הנשיא, אנו עומדים היום לאחר 5
חודשי פעילות עם למעלה מ-100 משתמשים.
חיוג פנימי דרך המודם לשרת מקומי וקו מהיר לאינטרנט, היו פתיחה טובה וזולה.
העולם הטכנולוגי משתנה במהירות מדהימה ואין סיבה שנפגש אחריו אם הדבר
מעלה את הביצועים ומוריד את העלויות.

בדקתי מספר אופציות:
שימוש ברשת הכבלים הקיימת: נראה מוצדק עקב כך שנשתמש בתשתית קיימת.
החסרונות: הן עלויות גבוהות של ציוד קצה וטכנולוגיה הנראית "בדרך החוצה".

רשת סיבים אופטיים: מקום ראשון מבחינה טכנולוגית. תשתית שקופה לכל
מערכת כמעט. החסרון: עלות התחלתית יקרה.
ציוד הקצה זול למדי יחסית למערכת הכבלים.

טכנולוגיה ADSL: טכנולוגיה חדשה המאפשרת שימוש בקווי טלפון רגילים
לאינטרנט במהירויות גבוהות מאוד וריבוי העברת מידע בו זמנית. כלומר, אינטרנט
וטלפון בו זמנית.
חסרונות: כרגע ידוע מעט יחסית על טכנולוגיה זו. יש לבדוק היטב לפני הקפיצה לתוכה.

להפתעתי אנו במצב טוב מאוד מבחינת השימוש כרגע. יש לנו 16 קווי אינטרנט ומעל
100 משתמשים. כמעט שאין "פקקי תנועה" ולא ידוע לי על מקרה של משתמש מספר
17 שלא יכול להכנס למערכת. גם הקו המיוחד (FRAME RELAY) ברוחב של 128
קילוביט/שניה אינו נסתם עקב פיזור שימוש טבעי אצלנו. כמו כן, שרת הדואר
הנמצא כאן בקיבוץ, מאפשר שליחה/קבלה של דואר גם אם הקו הנ"ל סתום לגמרי.
אי לכך, יש לנו קצת אזור לנשימה אבל יש להתכונן למחר. תכננו על 40 משתמשים

סה"כ, ויש לנו מעל 100 לאחר פחות מחצי שנה של פעילות.

לא אלאה אתכם בפרטים נוספים. למעוניינים - כתבו אלי ל: TELCOMM@KFAR-HANASSI.ORG.IL או באיזו הזדמנות במדרכה.

דוד אלמן

משנכנס אדר מרבים בשמחה - ומשנכנסו החברים החדשים: צילה, אדי, ששון, צפורה, למועצת החברים, נרבה בברכת "ישר כח". מחכה להם הרבה עבודה קשה והרבה אחריות. נקוו שאכן הם ימלאו את המשימה אליה נבחרו על הצד הטוב ביותר, למען כלל הציבור (להלן הקהילה) בכפר הנשיא, ולא באופן סקטוריאלי כזה או אחר...

חברים רבים פנו אלי ושאלו מדוע אני לא ממשיך לכתוב, והאם מגיעים הסברים ותשובות מהגורמים המוסמכים על הכתבות הקודמות. אז הנה, אחרי הפסקה קצרה שוב אני כותב, וכן, דברים מתחילים לזוז, אם כי בקצב איטי מידי, והתשובות רחוקות מלהשביע רצון.

אז קראנו בדפי מידע שהתחילו לבדוק את נושא מוני החשמל. אפשר רק להגיד בשעה טובה ומוצלחת! בכל זאת נשאר מס' שאלות:

א. איך יכול להיות שלמרות שיטת "תעוזה" אנו משלמים הרבה יותר מאשר תושבים בחצור או בחיפה.

ב. תחת איזה סעיף תקציבי נמצא סבסוד החשמל לחברים הוותיקים (ההפרש בעלות הצריכה שמעל 100 ש"ח) ומי ספג את המע"מ על העלות הכוללת עד כה?

ג. ובאותו עניין. האם תשלום המע"מ שנגבה מהחברים מועבר כחוק לשלטונות המס או שהוא נשאר כ"מס" בהנהלת הקהילה לשם תשלום ההוצאות בסעיף הקודם?

ד. ואם אכן ה"מס" הזה נשאר בקהילה, באיזה רשות ומתוקף איזו החלטה הוא נגבה?

כמובן שהמקום הטבעי לברר שאלות היה בוועדת ביקורת, אך מכיוון שאין כזו, או שיש והיא לא פעילה, אני שואל את השאלות מעל דפי העלון. נקוו שגם נקבל תשובות.

יפה מאוד שגם קולין וגם תמיר מצאו לנכון להגיב בדרכם שלהם על הכתבות האחרונות שלי ושל חברים אחרים, אבל אי אפשר לעבור לסדר היום על הסגנון השחצני והמתנשא בעיקר של תמיר. אם אכן כ-90% מהמשפחות שיפרו את מצבם הכספי בצורה משמעותית (באש"ח), ועם מספרים קשה להתווכח - וכל זה רק מתגמול של 20%, הרי שהמצב הכספי הכללי של הקהילה, שנהנית כידוע מ-80% מהתגמולים, היה חייב להשתפר באופן קיצוני! אך במקום זה אנו מתבשרים מפי קולין שהמצב הוא מאוד קשה, ולראיה הקיצוצים לאורך כל הדרך שנתבקשנו לאשר בתקציב הקהילה 2000. ואולי הסיבה לגרעון הגדול היא באמת כל אותן הוצאות על יועצים ובכלל, שקולין מתמם ולא מבין על מה הצעקה. איך אפשר להשוות גורמים מקצועיים בענפי העסק, הענפים היצרניים, להנהלת הקהילה ש"מייצרת" בעיקר הוצאות. אדרבא, נראה איך אותם יועצים מביאים בפועל להגדלת העושה הכללית (ולא ע"י הגברת הגביה והכנסת יד לכיס החברים). רק להזכיר למי שכבר הספיק לשכוח: עד לא מזמן עבד אצלינו עמי קילון מיסעור ושימש הן כגזבר, הן כתמחירן והן כיועץ כלכלי. מעניין כמה הוא עלה לנו בחודש וכמה אנשים מחליפים אותו כעת בתפקידו, ולא פחות חשוב, כמה זה עולה לנו עכשיו...

למרות כל הכתבות והאיזכורים, עדיין לא קיבלנו הסבר מניח את הדעת לגבי תשלום משכורת 13 לעובדי המפעל. כמ"פ (מרוקאי פשוט) אני בטוח שזכותה של הקהילה (בעלת המפעל) לקבל תשלום של משכורת נוספת כתמלוגים מהמפעל, גם בלי להעניק 20% מתשלום זה לחברים העובדים במפעל. עובדה שזה נעשה לגבי "משכורת ה-14" שהועברה

לקהילה במלואה. עצוב שמהלך זה התבצע ללא ידיעת נציגי הצבור (מי הם?) בהנהלת המפעל, ותוך עצימת עין של הנהלת הקהילה, שכנראה צריכה את חלקה בשלל (80%) לשם מימון ההוצאות המנופחות עליהן כתבתי כבר להלן ובעבר.

יותר עצובה היא העובדה שכנראה זה הפך לשיטה, כיוון שהתבשרנו ממש עכשיו שהנהלת המפעל החליטה להעניק תוספת רטרואקטיבית מתחילת השנה הנוכחית, בשיעורים של 5-10% לשכר של החברים, וזאת למרות שהוחלט בפירוש שאין שינויים בשכר לפני מלות שנה לשינוי השיטה. כידוע שנה טרם עברה, וגם לאחר שתעבור שנה, כל שינוי חייב לבוא לדיון ואישור בהנהלת הקהילה. התייעצתי עם דליה פת שמלווה את נושא המשכורות, והיא אישרה באוזני שזה אכן המצב, וזה לא בסדר אם נעשים דברים אחרת ממה שהוחלט! שוב הנהלת הקהילה מעלימה או עוצמת עין מהנעשה, מכיוון שמכל שקל תוספת לשכר היא זוכה בעוד 80 אגורות. המפעל עדיין לא הופרט, לא נמכר, ושייך עדיין לכולנו. אם מנהל המפעל נותן תוספות שכר לחברים עובדי המפעל מפני שהוא "חושש לאבד אותם" כדברי מנהלת הקהילה שריטה, הרי שהוא צריך לעשות זאת בהתאם להחלטות שקיבלנו, כלל חברי הקהילה. כנראה שצריך להזכיר לו מידי פעם שהוא מנהל שכיר אצלינו, שחייב לדאוג להצלחת המפעל, אך אסור לו להתערב בנושאים של שכר והטבות אחרות. המפעל הוא לא שלו, והוא אינו משלם את התוספות מכיסו. מעניין היכן שוב היו נציגי הציבור בהנהלת המפעל, והאם הם בכלל מבינים את תפקידם כנציגי ציבור?

לידיעת רכזי ומנהלי הענפים:
האם ידעת שהנהלת הקהילה "שומרת" אצלה את התשלום המתקבל מהביטוח הלאומי עבור שירות מילואים (כן, יש כאלה שעדיין עושים מילואים) ולא מזכה את הענף בתשלום זה למרות שהענף מחויב בשכר מלא, כאשר החבר העובד בו יוצא לשירות מילואים... האם זו אחת ההמלצות של אורן חינוכה? אם כן, עכשיו ברור מדוע הוא שווה להנהלת הקהילה כל שקל... החינוכה בעיצומה... אם זו לא המלצה שלו והטעו אותי במידע זה, אני מתנצל מראש! כנראה שיש דברי "חלם" שאנחנו יודעים גם לעשות לבד.

התחלתי עם פורים ולכן נסיים בחג שמח. כדאי להזהר עם אוזני (שריד) המן. זה מאוד משמין.

שבת שלום וחג שמח

ג'קי

20.3.2000

שנה חלפה.

שנה חלפה מאז הוחלט על שינוי שיטת חלוקת התקציב וקצת יותר מאז ההחלטה על שינוי המבנה הארגוני של הקיבוץ. (אם כי ההחלטה שהתקבלה ב - 95 על הפרדת העסק מהקהילה עדיין לא הגיעה ליישום מלא).

חשבתי לנכון להשתמש בהזדמנות זו להתבונן על מה שהיה קצת מבחינה אישית וקצת מבחינת הדברים שנעשו, שהתקדמו בזמן הזה.

מהבחינה האישית היתה זו התקופה הקשה ביותר שאני זוכרת כאדם עובד - לא בתפקידים ציבוריים ולא בעבודה כמנחה ויועצת ארגונית, הרגשתי כל כך חשופה וכל כך פגיעה וכל כך נתונה לשינויים רשמיים פנימיים ולא תיארתי לעצמי שיהיה לי כל כך קשה לעמוד מול

ציבור ולנסות להצליח במשימות בהם אני מאמינה, אבל הן (המשימות) במחלוקת ואני צריכה להגן בכל רגע על הרעיונות, על הדרך הנבחרת להביאם למימוש, מול האישיות שלי, מי אני בכפר הנשיא, החששות והפחדים. האם שוב נרגז אנשים ? לדעת או להבין תהליך זה לא מנחם כאשר יש תגובה חריפה, כעס, מעליבה, על צעד שנעשה או לא נעשה, בכל פעם עומדים כאילו על סף תהום. אולי הפעם באמת לא נצליח לצאת מזה בשלום, פירגונים יש ללא ספק והם בהחלט מעודדים ומחזקים ואני מודה על כך.

חברים כותבים אבל לא מדברים ואני למדתי להתמודד פנים מול פנים כאשר מדברים, עם כל הסיכון של התרגשות יתר על המידה והצורך לשמור על הפה ולא לומר דברים שאחר כך אצטער שאמרתי אותם.

בתפקיד שאני ממלאת היום אני צריכה ללמוד (ואני לא כל כך מסתדרת עם זה) "לשמוע דרך הכתוב".

לחברים נוח יותר לומר לנו דברים בכתב ולא באמירות, זה מזכיר לי את אבא שלי שהיה קורא בעיתון ב"ידיש" רומנים בהמשכים והיה צריך לחכות לשבוע הבא כדי לדעת מה יקרה - אנחנו עושים את אותו הדבר, צריכים לחכות ל"דברי" של השבוע הבא כדי לדעת מה תהיה התגובה למשהו שלא תמיד זוכרים מה היה.

אין לי שמץ של ספק שלכולנו קשה בתקופה זו, כולנו איבדנו מידה של בטחון עצמי - אם לפני השינוי ידענו איך לטפל בעניינים, איך יטפלו בעניינים שלנו. (אפילו אם לא אהבנו את הדרך). ידענו "איך זה יהיה".

עכשיו, רוב הדברים עומדים למבחן ואז מי יודע אם הדבר יצא לטובתנו או נגדנו ? מי יודע למה לצפות ? למה בכלל להאמין שקולין, שריטה, יעל ש, שרית ק, אלק או קרול יידעו מה הדבר הנכון לעשות ? ואז כל אחד מגן על עצמו ומגיב בחריפות ומיד מחפש תומכים ברבים.

אני חושבת שאני הוגנת אבל החבר שמקבל תשובה שלילית צודק כאשר הוא רואה אותי / אותנו כמפלצות שעומדות בדרכו.

אמרתי שאכתוב גם על מה שנעשה עד היום - אני מאמינה שאנו בכפר הנשיא יכולים להיות גאים על הדרך החברתית שהעברנו את השינוי. לא רק חילקנו את התקציבים האישיים בצורה שונה לחלוטין, מאשר היו בעבר - אלא שכבר בשנה השניה לשינוי השיטה (שנת 2000) התקציב כולל: הקצבת קרן לחברים ובנים תלויים בקיבוץ, הקצבה לנזקקים לשיקום, תוספת לפנסיה וגם הקצבה להרחבת דירות חברים, כך שלכולם תהייה רווחה מסוימת. דווקא כאשר אנחנו "דואגים כל אחד לעצמו" הקיבוץ מפריש כספים להבטחת הערבות ההדדית שהיא הבסיס הערכי של החברה הקיבוצית. אני חושבת שכל זה מצביע על חשיבה קיבוצית אמיתית, רגישה לחלש יותר ביחד עם דרישה לעמוד בצפיות מהאנשים החזקים יותר, המסוגלים יותר.

בימים הקרובים קבוצות חברים יפגשו כדי לבדוק את התקציב המשולב על כל היבטיו במטרה להצביע על חולשותיו כך שנוכל להציע תיקונים ושיפורים. לדעתי צריכה להיות לפנינו מטרה אחת ברורה - חיזוק המשפחה כיחידה אוטונומית עם סמכות החלטות לגבי עצמם בכל תחום השייך למשפחה.

במשך השנה הקרובה נפגש עם מספר גדול של חברים כדי שנוכל להגיע באפריל 2001 לאשרור ההחלטה בנושא, בטוחים שהדרך שבחרנו באמת מתאימה לנו והיא אכן ביטוי לרצוננו החופשי.

שריטה

הם כבר פה...

החייזרים בינינו, מי הם?
בואו לפגוש אותם וליצור מגע ראשוני במסיבת פורים, מעולם אחר ומימד אחר.
ביום שישי 24.3.00 בשעה 22:00 בספינת החלל הידועה כחדר האוכל!!

סדרת הרצאות להורים

להלן פירוט ההרצאות המתוכננות:
4/10 שמים על ההורים ולא נוגעים באלכוהול וסמים עם אירית קריגר-טוכמן
במועדון החברים בקיבוץ דפנה.

5/3 סיכון וסיכוי עם שינוי ואי וודאות עם פרופ' מולי להד במועדון החברים בקיבוץ
שמיר.

5/30 איך לקחת את הבאסה בסבבה: איך לוקחים את השינוי קצת בהומור? איך
מתמודדים עם היומיום לא ממש ברצינות? האם אפשר לשלב הומור בעבודה? עם לני רביץ
במרכז קלור בכפר בלום.

כל ההרצאות יערכו בשעה 20:15. עלות: 20 ש"ח לתושבי מ.א.ג.ע., 30 ש"ח לתושבי
שאר האזור.

פרטים והרשמות בטלפון: 6816320 ובפקס: 6816329

נשמח לראותכם - אורית דיניסמן - מנהלת המחלקה לחינוך הבלתי פורמלי.

לזכר יקירנו כ"ג באדר ב' - תשמ"ו - (1986) דוד לוי

מעל דפי הכפר

דפי הכפר הפכו לזירת התגוששות בין כותבים ובין משיבים וזה לדעתי ללא טעם
ואינו משרת שום מטרה. ישנם כיום מספר בעיות מרכזיות שעליהם צריך לתת את
הדעת וצריך להבין שדפי המידע ששירתו וישרתו אותה נאמנה שנים רבות, אינם
מצליחים כיום לענות על צרכים אלו.
אין לי ספק שמאז השינוי מצבם הכלכלי של מרבית החברים השתפר כי רבים החלו
לנסות ולמצוא אפיקי הכנסה נוספים. אבל האירגון (מינהלת הקיבוץ) לא תרם לכך

דבר ואל ינסה לטפוח לעצמו על השכם במקום שאין לו חלק. האירגון לא הצליח להשתנות ויתכן וגורם הזמן היה מהיר מידי עבורו כשאנו קוראים על יועצים למיניהם בעלות 400,000 ש"ח או סכום דומה. אין בפי החברים דבר וחצי דבר על המדריכים החקלאיים למיניהם שבאים לעזור "לבחורינו המצויינים" זה היה מימים ימימה זה נרשם בכל עסק בנפרד וזו לא תשובה לעניין. השאלה היא לגבי יועצי החצר אני שואל בשיא התמימות מה הם תרמו לשיפור מצבו של האירגון אם הוחלט שאורן חיננה הינו ה"קונסליריה של האירגון" דיינו, אבל להזכיר נשכחות מה שלום יועץ הפארק, יועץ ההסעדה והרשימה כנראה ארוכה כאורך הגלות מה תרומתם בדיוק לרווחת האירגון ולשיפורו.

אני אעז ואשאל את שאלת המילניום (יתכן ולכולם זה מובן לכן אתנצל מראש) - מהי תרומתו הסגולית של יו"ר הנכבד שלנו באם העלות שלו במשך 4 שנים היא חסוייה אולי תרומתו לא תהיה חסויה ופעם בשנה בתשקיף בכתב יסביר הנ"ל לנו בעלי המניות מהי תרומתו. שלא נדבר על חברת המזכירות בשכר (שאינני מכירה אישית ולכן אבקש את סליחתה).

עברנו כיברת דרך קצרה אך מעניינת מאז השינוי וכעת "האירגון" חייב להתכופף בכדי שנוכל לבצע עוד מדרגה לכיוון הגדלת חלקו של החבר והקטנת חלקו של האירגון!

בברכה, דודי

1. כל מי שמשמש בשרות לחבר (שעדיין קיים) שהוא ענף המזון, נכנס ויוצא פעם או פעמיים ביום לאכול ארוחותיו. לפעמים האוכל טוב, לפעמים פחות, אך הוא מוגש מידי יום ביומו. על השולחנות מפות, הרצפה עוברת שטיפה פעם בשבוע ויותר פעמים מטוטאת, מכונת שטיפת הכלים עובדת, הקופה רושמת, העסק דופק. הוא למעשה עובד די יפה, למרות שמנהלת חדר האוכל - אבלין הייתה חודשיים בחו"ל.

אז איך פועל עסק ללא אחראי? תשאלו...

מה זאת אומרת "אין אחראי". יש ויש - אחראית ושמה דנה וייטהם, סה"כ בת 19, ומנהלת את העסק כאילו בזה עסקה כבר כמה שנים.

נכנסתי לענף אחרי שלירון גינת (שהחליפה את נעה) חזרה ללימודים והיה חסר עובד. דנה מחלקת את העבודה בין העובדים, קובעת את שעות העבודה, מעבירה עובד ממקום למשנהו לפי הצורך, מבינה את כל עסקי המחשב של הקופה, את הפעלת מכונת שטיפת הכלים, מילוי וניקוי מכונת הקפה, שוקו, מיץ, סדרי כביסה במכבסה, מה מנקים באיזה חומר, איזו עגלת חימום מתחברת לאיזה שקע כלשהו, מה מנקים היום ומה מחר, עם איזה חבר אסור להתווכח, למי צריך לנענע את הראש בסבלנות. לפני חודש קרה מצב שפנינה ל' חלתה, שאול חלה, ג'ודי חלתה, המתנדב הצרפתי משטיפת הכלים עזב, מיראה המתנדבת חלתה, דנה התחילה היום ב05:00- וסיימה ב16:00- כל יום, והגיעה בערב אם היו בעיות בהסעדת התיירים.

מאז שאני ראיתי אותה, כל שבת וכמעט כל ישי בערב היא בחדר האוכל, בתורנות שלה, בתורנות של אבלין או קריאה מיוחדת לפתרון בעיות.

אבל מה, תמיד נעימה, תמיד מסבירת פנים, תמיד מחייכת ותמיד מקשיבה. פשוט תענוג לעבוד עם בוס כמות. ממליצה שצ"ש החודש ינתן ולאחר לדנה. (דרך אגב היא התנדבה גם לצוות פורים, כי יש לה יותר מידי זמן חופשי).

עכשיו כשאני עוזבת את חדר האוכל, אני מאחלת לצוות יותר כוח, ושאכן יקבלו התשלום על כל השעות הנוספות. דרך אגב, יוסי - המנהל מבטיח (בדיוק) שכל מי שמחפש עבודה, שייכנס לתקופה מעל חודש ותוך זמן קצר הכל יסתדר.

2. פעם אמרה לי שוש סולומון: כתבתי צוואה בה אני מורשה את כל רכושי לסבתא.

וכלנו. האמנו לשוב כי סבתא אסתר סולומון, אכן תאריך ימים, תשרוד את כל תלאות החיים ותקבור את כולנו.

משום מה, התבדיו, וסבתא סולומון הלכה לעולמה בשיבה טובה כדרך כל בשר והקדימה אותו, וכמובן ששוב כרגע נאלצת לתקן את הצוואה. לפני שנה וחצי, לקראת ראש השנה, נעניתי למודעה של שוש וריימונד על לוח המודעות להצטרף לרכב שלהם שמדירים לאילת. "ומי יבוא איתנו באוטו?" שאלתי. בין יתר הנוסעים נמנתה סבתא. "מדוע החלטתם דווקא בחופש שלכם לבלות עם סבתא?" שאלתי. שוש הסבירה שגם סבתא רוצה חופש, כי בשנה הקודמת הם הזמינו אותה לים, אך כל יום היא העדיפה להשאר על המרפסת ולהביט בים, ורק בערב יצאו יחד. סבתא נהנתה וגם אנחנו, סיכמה שוש.

יצאנו ביום המיוחל לדרך. סבתא אסתר לבשה את שמלתה הקייצית הצהובה עם הכתפיות, שדרך נראה רמז לקוצב הלב, באילת כל אחד הלך למלון ולחדרו ובילה את החופש לפי בחירתו. בדרך חזרה שאלתי את שוש, "איך היה?" "משום מה" אמרה שוש "סבתא הפעם הרבה יותר פעילה. כל יום היא רצתה ללכת לים, וכל ערב היא יצאה עימנו למסעדות, את רוב הזמן בילינו יחד".

לכן, צל"ש 2 לשוב וריימונד שכל שנה בילו את החופש באילת עם הסבתא הנופשת.

צילה

פרוייקט רעות עושה מזה 9 שנים למען קליטתם של נוער מתבגר העולה לארץ בגפו. הניתוק מהמשפחות שנותרות מאחור יוצר חסך עצום לאותם נערים ונערות, המשוועים, בתקופה קריטית זו של חייהם לליטוף, לתמיכה, למילות עידוד, לכתף, לבית חם.

נסיון השנים לימד כי משפחות ישראליות ותיקות, שפתחו את ביתן בפני נער עולה תרמו רבות להבנתו את החברה הישראלית, הסתגלותו בה וחיבורו אליה. נשמח באם תתרמו לעניין, ותפנו אותנו למשפחה שתוכל לגייס בעבורנו משפחות נוספות.

נודה על תשובתכם המהירה, שכן לפני חג הפסח יש צורך רב במשפחות.

בברכת תודה - עדי כהן-מימרן - פרוייקט רעות ופיני לוויין - מנהל מדור קליטת נוער תק"מ.

המעוניינים - נא לפנות לשרה דבולט.

מתוך "זמנים מודרניים - ידיעות אחרונות":

* הסבון הנכון: כדי לשמור את הסבון יבש, הניחו אותו על פיסת סקוטש לרחיצת כלים. הסבון יוכל להתייבש, והסקוטש יהיה מוכן ומסובן לרחיצת הכיור.

* כתמים נעלמים: להסרת כתמי שמן מבגדים, מירחו על הכתם משחת "אמה" לכלים, הניחו למשחה להתייבש, ואז הכניסו את הבגד למכונת הכביסה. הכתמים יעלמו.

* תפוח לתפוח: לא רוצים שתפוחי האדמה יתרככו? שימו לידם תפוחי עץ.

ימי הולדת:

מרימים כוסית ליום הולדתה ה-70 של מינה וליום הולדתם ה-75 של שוש וזמי ושל ג'ק בן נתן, ביום שישי 24.3.00, במועדון החברים בשעה 10:00

ותיקאר - קלאב-קאר:
 מספר הטלפון של הותיקר: 053-866372
 אנו מזכירים לכם שנסיעות הבוקר הופסקו. אפשר להתקשר לפלאפון לבקשות
 מיוחדות.
 מכירות בבית התעסוקה:
 סינרים
 מוביילים
 תיק ללול
 סריגים יפים לילדים
 ריבות - תות, תפוח, אגס ומנטה.

הלן - 4016

מאמר שהופיע בבית העמק לפני שלושה שבועות (נכתב ע"י אורי כהנא
 ז"ל) ושניתן ע"י אורית כהנא לחברי כפר הנשיא שהגיע אליה לביקור
 תנחומים:

(מותר ואף רצוי לזמזם)
 "... ונמשכת שיירה מן המאה שעברה,
 רחוקים כבר היוצאים, איכרים וחלוצים,
 שעמלו עבדו בפרך בלי לראות את סוף הדרך
 ועכשיו עוברים אנחנו לא שקטנו ולא נחנו,
 לא ימשיכו בלעדינו זוהי הרפתקת חיים."

אני מציע דרך אחרת להסתכל על התהליך שבתוכו אנו נמצאים היום.
 "אנחנו ממשיכים את ה"שיירה": ויש בנו עוד אומץ ויש בנו עוד כוח!"
 אנחנו ממשיכים את דרכו של הקיבוץ האמיתי:
 הקיבוץ שציפה מחבריו, שיגלו אומץ ונחישות
 ויתמודדו במשותף עם אתגרים ומשימות.

המיואשים בנינו ובקרבת התנועה הקיבוצית כבר עזבו,
 קיבוצים אחדים מכרו עצמם לחברות ניהול,
 חלק סתם פשטו רגל כלכלית, או חברתית או שניהם גם יחד.
 חלק לצערי עוד עתידים להגיע לכך.
 וחלק (קטן) ישמור עליהם האל, מצליחים היטב במעשה ידיהם,
 (הם יגיעו ל"שינוי" מעמדת דינוק טובה!...)

ואנחנו שלא התייאשנו, למרות שהיו סיבות טובות לכך,
 אנחנו שהחלטנו, שהשיירה חייבת להמשיך,
 אנחנו שעדיין רוצים להתייחס לקיבוץ כ"הרפתקת חיים"
 (ולא רוצים להיות כמו כולם).

אנחנו ביחד נביל את השיירה.
 וגם אם השיטה תשתנה - הכיוון נשאר.

אנחנו קיבוץ, כי קיבוץ חרט על דגלו ש"אפשר אחרת".
 ונמשיך להיות קיבוץ

משום שה"חברת" מנציחה את רעיון הקהילה
 משום שהקהילה ממשיכה להיות אחראית לשותפיה.
 משום שבקהילה שלנו לא יהיו עניים, רעבים וחסרי השכלה.
 משום שאנחנו בכוח רצוננו ובמרצנו נמשיך לנתב את דרך הקהילה
 משום שהקהילה שלנו תהיה מקום תרבותי, אנושי, מקום שנעים לחיות בו.

משום שהקהילה שלנו עומדת להיות אטרקטיבית,
לא אשרת ולא כפר יאסיף יחייכו אלינו בלעג.

"מסביב יהום הסער, רב הקושי והצער
אבל יש על מה לשמוח,
יש עוד אומץ, יש עוד כוח".

העתיק, מאמין ומקווה - אורי כהנא

כתבות שהתפספסו בגליונות הקודמים:-

תחרות מקהלות באיטליה - 3/2-4/26

לאחר שלפני כמה חודשים היינו צריכים לצאת לתחרות מקהלות והנסיעה בוטלה 12 שעות לפני יציאתנו, סוף-סוף יצאנו עם מקהלת הגליל העליון "צליל" המונה 22 בנות לתחרות מקהלות בינלאומית באיטליה - רומא. (עד שהייתי על המטוס לא האמנתי שאנו באמת טסים הפעם!)
בערב הגעתנו לאיטליה (שבת 2/26), היה ערב הפתיחה שבו כל מקהלה שרה שני שירים. התחרות נמשכה עד יום שלישי והיתה לפי קטגוריות.
בקטגוריה שלנו היו עוד שתי מקהלות, אחת משבדיה ושניה מצ'כיה, הופענו ביום ראשון עם עוד כמה קטגוריות.
התחרות התקיימה באחת מ-420 הכנסיות שיש ברומא. סה"כ השתתפו בתחרות 17 מקהלות בגילאים שונים מכל רחבי העולם, בין הארצות: בולגריה, גרמניה, איטליה, פולין, צ'כיה, רוסיה, סלובניה, וצואלה, שבדיה, מישראל היו שתי מקהלות.

המקהלה הזוכה בקטגוריה שלנו היתה המקהלה השבדית. המקהלה הזוכה במקום הראשון מכל הקטגוריות היתה המקהלה מלאטביה.
ביום שלישי פורסמו התוצאות הסופיות ואנחנו זכינו במדליה, מקום שלישי בקטגוריה שלנו. באחד הימים ביקרנו בואתיקן ושם ראינו את האפיפיור, הוא הובא בכסא גלגלים והדיבור שלו היה מאוד איטי.
ערב אחד הופענו בפני שגריר ישראל ועובדי השגרירות הישראלית ושליחים מהארץ, הם מאוד נהנו.
יום לפני חזרתנו לקחו אותנו ליום טיול בפירנצה, זוהי עיר מקסימה.
בסך הכל היה שבוע מאוד מעניין ומלא בחוויות שאני אזכור לעוד שנים רבות.
חזרנו עייפים אך מרוצים.

מירית מזרחי.

"Digi Divrei" - The voice of the village (digital version)

Yes, we still have a voice and would like you to hear it and to hear from you too! Please write/respond/complain and otherwise abuse us (just kidding)

Keep in touch. Remember you are part of this community!
David Ellman: dellman@kfar-hanassi.org.il

"Do you refer to going to the bathroom as 'downloading'...?"